

Kennisnotitie

Verkenning van de behoefte aan centrale getroffenenenregistratie in het Caribisch deel van het Koninkrijk

1. Inleiding

Eind 2025 en begin 2026 is een verkenning uitgevoerd naar de (on)mogelijkheden van centrale getroffenenenregistratie in Nederland. De uitkomsten hiervan zijn begin juni 2026 gepubliceerd. De aanleiding voor deze verkenning is het feit dat registratie van getroffenenen momenteel versnipperd plaatsvindt, wat leidt tot een gebrek aan een integraal, helder, betrouwbaar en actueel beeld van getroffenenen bij incidenten, rampen en crises. Registratie is vooralsnog vooral gericht op niet-zelfredzame slachtoffers, waarmee er een risico bestaat dat bepaalde niet-gewonde getroffenenen uit beeld verloren raken en daarmee niet de nazorg ontvangen die wenselijk is.

Centrale getroffenenenregistratie biedt de mogelijkheid om een vollediger getroffenenenbeeld te verkrijgen, ondersteunt snelle en effectieve informatie-uitwisseling tussen betrokken partijen en draagt bij aan het faciliteren beter passende (psychosociale) zorg en ondersteuning voor alle soorten getroffenenen.

Uit de verkenning blijkt dat er in Europees Nederland binnen de gehele keten van zorg en ondersteuning aan getroffenenen breed draagvlak bestaat voor de implementatie van een centraal getroffenenenregistratiesysteem, mits randvoorwaarden zoals zorgvuldige borging van privacy, vereenvoudiging van werkprocessen en de beschikbaarheid van een zelfregistratiemodule worden ingevuld.

Als onderdeel van de verkenning is, op verzoek van Directie Zorg en Jeugd Caribisch Nederland, uitgevraagd hoe betrokken professionals in het Caribisch deel van het Nederlandse Koninkrijk de relevantie en toepasbaarheid van centrale getroffenenenregistratie beoordelen. De uitvraag betreft de landen Aruba, Curaçao en Sint-Maarten en de bijzondere gemeenten Bonaire, Sint-Eustatius en Saba. In de voorliggende rapportage zijn de antwoorden op de besproken vragen beschreven:

- Hoe is getroffenenenregistratie nu georganiseerd op de eilanden binnen het Caribisch deel van het Koninkrijk (hoofdstuk 2)?
- Hoe wordt er vanuit de eilanden aangekeken tegen centrale getroffenenenregistratie (hoofdstuk 3)?
- Wat voor aandachtspunten zijn er voor het Caribisch deel van het Koninkrijk voor wat betreft de doorontwikkeling van centrale getroffenenenregistratie in Nederland (hoofdstuk 4).

RIVM

A. van Leeuwenhoeklaan 9
3721 MA Bilthoven
Postbus 1
3720 BA Bilthoven
www.rivm.nl

T 088 689 89 89

Auteurs:

F. de Zwart, RIVM
C. Cools, NIPV
A. Barrett, NIPV
M. Nachenius, NIPV
M. Pijnappel, RIVM
I. Rienstra, RIVM
L. Essink, RIVM

Centrum:

Centrum Gezondheid en
Milieu

Contact:

Femke de Zwart
Gezondheid, Leefomgeving en
Nazorg
femke.de.zwart@rivm.nl

Kenmerk:

KN-2026-0077

DOI:

10.21945/RIVM-KN-2026-
0077

Datum:

3 september 2026

2. Crisisbeheersing en registratie in Caribisch gebied

2.1 Context eilanden in het Caribisch gebied

Het Caribisch deel van het Nederlands Koninkrijk bestaat naast Nederland uit de landen Aruba (ca. 108.000 inwoners), Curaçao (ca. 156.000 inwoners) en Sint-Maarten (ca. 43.000 inwoners) en de bijzondere gemeenten/openbare lichamen Bonaire (ca. 27.000 inwoners), Sint-Eustatius (ca. 3300 inwoners) en Saba (ca. 2200 inwoners).

Het Caribisch gebied heeft een ander risicoprofiel met betrekking tot incidenten, rampen en crises dan in het Europees deel van het Koninkrijk. Door de geografische ligging komen situaties zoals orkanen, extreme regenval, vulkaanuitbarstingen, aardbevingen en tsunami's vaker voor dan in Europees Nederland. Daarnaast zorgt het eilandkarakter voor een grotere afhankelijkheid van de aanvoer van olieproducten, zeekabels en straalverbindingen. Hierdoor komt o.a. grootschalige stroomuitval vaker voor en hebben verstoringen sneller maatschappelijke impact. Ten opzichte van het Europees deel van het Koninkrijk wonen er weinig mensen op de eilanden binnen het Caribisch gebied. Vanwege de daardoor beperkte beschikbare (ook medische) capaciteit moet er bij rampen crises snel(ler) uitgeweken worden naar bijvoorbeeld ondersteuning door de andere landen (zoals Colombia).

2.2 Crisisorganisatie en registratie op hoofdlijnen

2.2.1 De CAS eilanden

Aruba, Curaçao en Sint-Maarten zijn als autonome landen zelf verantwoordelijk voor hun crisisorganisatie en -beheersing. De landen hebben eigen wet- en regelgeving, een eigen opschalingsstructuur en een eigen rampenbestrijdingsorganisatie die valt onder de verantwoordelijkheid van de minister-president van het land¹. Het beleidsteam of de rampenstaf stuurt, onder de verantwoordelijkheid van de minister-president van het land, de crisisorganisatie aan.

Op Curaçao en Sint-Maarten wordt gewerkt met het systeem van Emergency Support Functions (ESF 1 t/m 9). Binnen deze structuur zijn verschillende functionarissen verantwoordelijk voor een specifiek proces, zoals gezondheid, opvang/shelter, infrastructuur, veiligheid en bevolkingszorg. In Curaçao komen tijdens crises de betrokken ESF's samen in het Emergency Operations Center (EOC), waar afstemming plaatsvindt over prioriteiten en inzet.

Op Aruba wordt er gewerkt met clusters (CL-1 t/m CL-8) die onderdeel uit maken van het operationeel team.

2.2.2 De BES eilanden

Op de BES eilanden is sinds 2010 de Veiligheidswet van toepassing die de regels omvat voor planvorming bij rampen- en crisisbeheersing. Ook bepaalt de wet rollen en bevoegdheden van de openbare lichamen bij rampen en crises. De Rijksvertegenwoordiger fungeert als de schakel tussen de BES eilanden en de Rijksoverheid en heeft op grond van artikel 47 van de VwBES de verplichting om een coördinatieplan op te stellen voor rampen en crises die gevolgen hebben voor meerdere eilanden².

¹ [Handboek crisisbeheersing](#). Deze is momenteel onder revisie, dus mogelijk zijn enkele zaken niet meer helemaal de actuele weergave.

² [Coördinatieplan+boveneilandelijke+rampenbestrijding+en+crisisbeheersing++Februari+2024.pdf](#)

Binnen de bijzondere gemeenten Bonaire, Sint-Eustatius en Saba (BES) hebben de gezaghebbers het opperbevel bij een ramp of crisis, of de ernstige vrees voor het ontstaan daarvan in hun gezagsgebied. De gezaghebber is verantwoordelijk voor het informeren van de bevolking.

Het ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV) is stelselverantwoordelijke voor crisisbeheersing en rampenbestrijding op de BES eilanden en coördinerend bij rampen en crisis bij nationale opschaling. Het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) coördineert de betrekkingen binnen het Koninkrijk. Directie Zorg en Jeugd Caribisch Nederland (ZJCN) van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) is stelselverantwoordelijke voor de zorg op de BES eilanden.

Bij een incident, ramp of crisis kan op de BES eilanden naar drie coördinatieniveaus worden opgeschaald²:

- Het Commando Plaats Incident (CoPI); bij bronbestrijding op het plaats incident
- Eilandelijke Beleidsteam (EBT); Bij duidelijke effecten naar de omgeving, bedreigingen voor het welzijn van de bevolking of bij complexe bestuurlijke vraagstukken.
- Rampenstaf Rijksvertegenwoordiger (Rv); bij een bovineilandelijk effect

Naast de regionale opschaling kan er ook op nationaal opgeschaald worden in Europees Nederland.

2.2.3 Eiland overstijgende samenwerking

Bij grootschalige incidenten die niet gebonden zijn aan territoriale grenzen (zoals orkanen), is samenwerking tussen de eilanden vaak noodzakelijk. De landen stemmen in crisissituaties af met elkaar af in het Regionaal Platform Crisissamenwerking (RPC). Het RCP wordt bij eiland overstijgende en ontwrichtende crises geactiveerd zodat gecoördineerde hulp kan worden geboden aan de eilanden. Daarnaast bestaat er het vierlandenoverleg (ambtelijk, met bewindspersoon) met verschillende werkgroepen, waaronder ook de Health Emergency Preparedness (HEP) werkgroep.

2.3 Registratie en informatiedeling op de Caribische eilanden

De registratie van getroffen personen bij incidenten, rampen en crises is per eiland verschillend georganiseerd en vindt decentraal plaats. In de ambulances worden ritformulieren ingevuld en de informatie wordt overgedragen aan het ziekenhuis. Het Rode Kruis gebruikt ook formulieren, maar deze zijn nog niet geïntegreerd met de overige formulieren en registraties. Er zijn geen centrale afspraken gemaakt over de getroffenregistratie op de verschillende eilanden. Voor de twee beschikbare helikopters (die voor meerdere eilanden ingezet worden) van Medivac is wel registratie ingericht.

Op Saba, Bonaire en Sint-Eustatius wordt het Landelijk Crisis Management Systeem (LCMS) gebruikt, op Sint-Maarten, Aruba en Curaçao (nog) niet.

2.4 Ontwikkelingen rondom SIS

In 2025 is, in opdracht van het ministeries van JenV en VWS (dir ZJCN), het project Implementatie Slachtofferinformatiesystematiek (SIS) Caribisch gebied gestart voor zowel de BES- als de CAS-eilanden. Doel van het project is om de eilanden bij een grootschalige crisis of ramp te ondersteunen bij het zo snel mogelijk informeren van verwanten.

Dit betekent dat de eilanden gebruik kunnen maken van de operationele SIS-organisatie. Daaronder vallen onder meer de frontoffice voor het aannemen van zoekvragen van verwanten en de backoffice voor het matchen van gegevens en het terugbellen van verwanten.

Op dit moment wordt gewerkt aan het formaliseren van de afspraken tussen de opdrachtgevers, opdrachtnemers en gebruikers. Dit betreft onder andere het opstellen van dienstverleningsovereenkomsten tussen de betrokken partijen en het maken van afspraken over het gebruik en de verwerking van persoonsgegevens via een verwerkersovereenkomst. De eilanden gaan zelf geen gebruik maken van het verwanteninformatiesysteem (de applicatie). Dit wordt alleen gebruikt door de operationele organisatie SIS.

Daarnaast wordt gewerkt aan de praktische invulling op de eilanden. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om het aanwijzen van SIS-contactpersonen die kunnen optreden als aanspreekpunt wanneer een eiland SIS wil inzetten. De planning is om dit aan het einde van het jaar 2026 gereed te hebben.

SIS wordt op de eilanden gezien als een belangrijk instrument binnen de bestaande werkwijze en is sterk verbonden aan met name ESF 6 (gezondheid), maar raakt ook aan andere ESF's, zoals shelter en bevolkingszorg. De toegevoegde waarde van SIS zit hem voor de eilanden vooral in het ontlasten van de professionals ter plekke, aangezien zij minder telefoontjes zullen ontvangen van verontruste verwanten en naasten. Deze telefoontjes zullen door de reguliere frontoffice van SIS opgevangen worden in Nederland. Hierdoor kan kostbare capaciteit op een andere wijze ter plaatse ingezet kan worden.

2.5 Relevante wet- en regelgeving met betrekking tot getroffenregistratie

Wanneer een centraal getroffenregistratiesysteem in het Caribisch deel van het Koninkrijk wordt zou worden geïmplementeerd, dient er rekening gehouden te worden met het feit dat er (gedeeltelijk) andere wet- en regelgeving geldt op het gebied van privacy en gegevensbescherming dan in Europees Nederland. Zo is de AVG niet van toepassing in Caribisch Nederland. Op de BES-eilanden geldt de Wet Bescherming Persoonsgegevens BES. Ook is er op de BES-eilanden een eigen toezichthouder voor bescherming persoonsgegevens; de Commissie Toezicht Bescherming Persoonsgegevens (CBP BES). Op de CAS-eilanden heeft ieder eiland zijn eigen wetgeving op het gebied van gegevensbescherming. De verschillen in wet- en regelgeving hebben gevolgen voor de verwerking, opslag en uitwisseling van persoonsgegevens, met name bij grensoverschrijdende dataverwerking en centrale opslag. Zowel de CAS- als de BES-eilanden worden gezien als een derde land.

Bij de verdere planvorming en eventuele implementatie van een centraal getroffenregistratiesysteem dient expliciet onderzocht te worden welke aanvullende of afwijkende wettelijke kaders van toepassing zijn in het Caribisch gebied.

3. Perspectief per eiland

3.1 Aanpak uitvraag

Om een goed beeld te vormen van het perspectief van het Caribisch deel van het Koninkrijk op centrale getroffenregistratie, is aan vertegenwoordigers vanuit de eilanden gevraagd of er behoefte is aan het centraal registreren van getroffen. De vragen zijn voorgelegd aan de SIS-contactpersonen die reeds betrokken waren in het kader van de implementatie van SIS. Daarnaast zijn er enkele gesprekken gevoerd met andere personen die werkzaam zijn (geweest) in de geneeskundige/acute hulpverlening op de eilanden. Relevante informatie voor de context van de eilanden is verzameld uit de e-learning Crisisbeheersing Caribisch deel van het Koninkrijk, aangeboden door het ministerie van JenV.

Er is aan de professionals ter plaatse gevraagd of zij een toegevoegde waarde zien van een centraal getroffenregistratiesysteem, welke functionaliteiten bij dit systeem van belang zijn, welke gegevens zouden moeten worden geregistreerd, waar voor de eilanden de winst en risico's liggen en welke functionarissen toegang moeten hebben tot de data, of een rol moeten hebben in getroffenregistratie. Hierop hebben de eilanden in de gesprekken en (sommigen) later per mail individueel reactie gegeven.

In dit hoofdstuk bespreken we eerst de overkoepelende bevindingen en vervolgens delen we per eiland, indien zij zich hierover uitgesproken hebben, hun individuele perspectieven.

3.2 Overkoepelende bevindingen

Uit de uitvraag komen een aantal algemene reacties naar voren die voor alle eilanden opgaan. Zo werd aangegeven dat getroffenregistratie nu versnipperd plaatsvindt binnen de eilanden. Er is geen eenduidig, centraal overzicht van getroffen, met name niet voor de psychosociale ondersteuning en nazorg. Zeker voor de kleinste eilanden geldt dat de kleinschaligheid van de lokale praktijk hierin bepalend is. De informele netwerken op de eilanden maken dat centrale systemen niet altijd vanzelfsprekend iets toevoegen aan de huidige praktijk.

Daarnaast hebben de eilanden te maken met beperkte capaciteit. Hierdoor worden veel verschillende taken geclusterd bij dezelfde personen, wat maakt dat er duidelijk geprioriteerd moet worden. Omdat de eilanden momenteel werken aan de implementatie van SIS, en de instabiele geopolitieke situatie daarnaast prioriteit heeft, maakt dat de timing voor verdere verkenning van de (on)mogelijkheden van een centraal getroffenregistratiesysteem op dit moment niet geschikt is. Over het algemeen wordt vanuit de eilanden aangegeven dat er wel interesse is in centrale getroffenregistratie, maar dat de prioriteit eerst uitgaat naar het afronden van de implementatie van SIS. Voordelen die over het algemeen genoemd worden bij centrale getroffenregistratie zijn betere bestuurlijke informatie, nazorg en samenwerking.

3.3 Aruba

Vanuit Aruba is aangegeven dat er in principe geen bezwaar is tegen de verdere verkenning van de (on)mogelijkheden van een centraal getroffenregistratiesysteem. Binnen de crisisstructuur van Aruba valt dit onderwerp onder het proces CCRIS (Central/Crisis Registratie Informatie Systeem), dat onderdeel is van Bevolkingszorg, met sterke raakvlakken met het Medisch cluster in verband met patiëntgegevens (Vertrouwelijk/NDA). Het centraal getroffenregistratiesysteem wordt gezien als versterking van het *Caribbean Civil Protection Mechanism* (CCPM) en behulpzaam bij het operationaliseren ervan.

Momenteel vindt verdere interne afstemming (met cluster 3 (medisch) en 4 (bevolkingszorg)) plaats over dit onderwerp.

3.4 Curaçao

De SIS contactpersoon voor Curaçao heeft onze vragen aan hun relevante stakeholders (verschillende ministeries en directies) voorgelegd. Een deel heeft reactie gegeven op de vragen. Gezien het capaciteitsgebrek was het niet mogelijk voor alle stakeholders om tijdig een reactie te geven.

Overkoepeld geldt dat de meerwaarde van een centraal systeem voor getroffenregistratie zeker wordt gezien; naast het verbeteren van de slachtofferinformatiesystematiek het draagt bij aan een centraal databeheer voor het effectief leveren van (geneeskundige) hulp aan getroffen in de ruimste zin van het woord, maar ook voor de evaluatie en data-analyse daarna. Dit komt de crisisbeheersing en rampenbestrijding ten goede. Ook de interlandelijke afstemming bij zulke trajecten zien zij als nuttig en wenselijk.

Tegelijkertijd is vanwege een capaciteitstekort aangegeven dat er onvoldoende ruimte is om de implementatie van een getroffenregistratiesysteem, naast de implementatie van SIS, te doorlopen. Vanuit de ESF 9 is, vanwege haar verantwoordelijkheid hiervoor, de wens aangegeven prioriteit te geven aan de implementatie van SIS in Curaçao en in een later stadium de verkenning voor getroffenregistratie en de mogelijke vervolgfases voor Curaçao voort te zetten. Gezien de relatie van dit traject met de werkgroep "Healthcare Emergency Preparedness Kingdom Working Group" is dit standpunt ook reeds met de voorzitter daarvan en de Secretaris-generaal van het ministerie van Gezondheid, Milieu en Natuur (GMN) gedeeld.

Vanuit Curaçao zijn een aantal aandachtspunten benoemd voor het ontwikkelen van een centraal getroffenregistratiesysteem. Vanuit het ministerie van GMN is aangegeven dat de aandachtspunten die zijn voortgekomen uit de verkenning in Europees NL worden onderschreven, waaronder het beperken van de administratieve belasting voor hulpverleners, het aansluiten bij bestaande werkprocessen en het zorgvuldig waarborgen van privacy. Het is voor GMN belangrijk dat er een duidelijke landelijke regie is op zowel het proces als de governance van het systeem ten behoeve van de uniformiteit, interoperabiliteit tussen de systemen en voor een effectieve inzet tijdens een crisis of ramp. GMN ziet ook de waarde in van de zelfregistratie.

Vanuit de Directie Risicobeheersing en Rampenbeleid (DRR) is benoemd dat zij centrale getroffenregistratie zien als bevorderend voor een goede crisisbeheersing binnen het Nederlands Koninkrijk. Het gebruiken van processen voor SIS zal volgens de directeur DRR het verlenen van bijstandshulp aan elkaar ook vergemakkelijken en versnellen. Als aandachtspunt werd benoemd dat rekening gehouden moet worden met lokaal capaciteitstekort en de gevolgen hiervan voor de (tijdige) invoering van gegevens tijdens een crises of ramp als een dergelijk systeem zou worden geïntroduceerd.

3.5 Sint-Maarten

Sint-Maarten is geïnteresseerd in het ontvangen van ondersteuning bij een getroffenregistratiesysteem. Het land is verantwoordelijk voor de coördinatie van rampenbestrijding en crisisbeheersing binnen een kleinschalige Disaster Risk Management (DRM)-structuur. In het kader van verdere versterking en professionalisering van deze structuur is de ontwikkeling van een geïntegreerd systeem voor getroffenregistratie en behoeftebepaling als prioritaire opgave vastgesteld.

Sint-Maarten geeft aan het van strategisch belang te vinden om dergelijke systemen te integreren binnen bestaande nationale infrastructuren, in het bijzonder de Social Registry. Deze door de overheid beheerde databank faciliteert het verzamelen, opslaan en beheren van sociaaleconomische gegevens van huishoudens en vormt een essentiële basis voor snelle, doelgerichte en transparante hulpverlening. Sint-Maarten is van mening dat een op maat ontwikkeld (tailor-made) systeem, geïntegreerd binnen deze bestaande infrastructuur, het meest passend is om adequaat overzicht, efficiëntie en synchronisatie in haar crisisrespons te waarborgen.

De huidige situatie

In de huidige situatie mist er een integraal en centraal systeem voor getroffenregistratie. Registratie vindt gefragmenteerd plaats binnen verschillende Emergency Support Functions (ESF): registratie van repatriatie (ESF 5); registratie van gewonden (ESF 6); shelterregistratie, evacuatieregistratie, registratie ten behoeve van targeted distribution en community needs assessments (ESF 7); registratie van overledenen en geboortes (ESF 9) en registratie van vermisten. Daarnaast is de informatiedeling tussen betrokken partijen en zorgpartners niet uniform en niet integraal georganiseerd, mede door gescheiden verantwoordelijkheden tussen ESF-structuren. Parallel hieraan wordt gewerkt aan de ontwikkeling van Host Nation Support en een bijbehorende Back Office-structuur, waarin toekomstige registratiefuncties zullen worden ondergebracht.

De beoogde ontwikkeling

De beoogde ontwikkeling is een geïntegreerd systeem binnen de Social Registry. Binnen ESF 7 wordt ingezet op de ontwikkeling van een Rapid Needs Assessment (RNA-)systeem, gericht op het snel identificeren van de acute behoeften van de getroffen bevolking direct na een ramp of crisis. Het RNA-systeem wordt nadrukkelijk gepositioneerd als een overkoepelend functioneel kader voor informatieverzameling en besluitvorming. Binnen dit kader zou het getroffenregistratiesysteem een specifiek en essentieel onderdeel vormen. Het getroffenregistratiesysteem zou zich richten op het systematisch registreren van personen die direct of indirect door een ramp zijn getroffen (zoals sheltereers, evacuees en ontvangers van gerichte hulp), en zou fungeren als één van de kernsegmenten van het bredere RNA-systeem.

Het beoogde model voorziet erin dat deze verschillende registratiestromen bijeen worden gebracht en functioneel verbonden via het RNA-systeem, waarbij het getroffenregistratiesysteem een centraal, maar niet exclusief segment vormt.

Daarbij wordt benadrukt dat het getroffenregistratiesysteem:

- Geen op zichzelf staand systeem is, maar een geïntegreerde component vormt binnen het RNA;
- Onderdeel uitmaakt van een bredere set aan registratiemechanismen binnen de rampenstructuur;
- Functioneert in samenhang met bestaande en aanvullende registraties binnen de verschillende ESF's.

Door het RNA-systeem te ontwikkelen als een module binnen de bestaande Social Registry wordt het mogelijk om:

- Koppelingen te maken tussen sociaaleconomische gegevens en actuele crisissituaties
- Overlap en dubbelregistraties te beperken
- Betere coördinatie, synchronisatie en datagedreven besluitvorming te realiseren.

Sint-Maarten noemt een aantal specifieke aandachtspunten en randvoorwaarden, zoals organisatorische capaciteit (oplossingen moeten efficiënt, beheersbaar en duurzaam zijn), operationele robuustheid (systeem dient (deels) offline inzetbaar te zijn), gebruiksvriendelijkheid (minimale trainingsvereisten en laagdrempelig), technische vereisten (op mobiele telefoons, tablets en desktop te gebruiken, online en offline functionaliteiten en synchronisatie, inzetbaar onder veldomstandigheden) en informatiedeling en governance (heldere afspraken over gegevensdeling, privacy, databeveiliging, rollen en verantwoordelijkheden).

De ontwikkeling van een geïntegreerd systeem waarin Rapid Needs Assessment en getroffenregistratie samenkomen binnen de Social Registry vormt een cruciale stap in de versterking van de crisisrespons van Sint-Maarten. Gezien de beperkte capaciteit en complexiteit van de opgave acht Sint-Maarten externe ondersteuning noodzakelijk om tot een duurzame en toekomstbestendige implementatie te komen. Concreet vragen zij ondersteuning bij:

- Het ontwerpen en implementeren van een geïntegreerd Rapid Needs Assessment (RNA)-systeem, inclusief het getroffenregistratiesysteem als onderdeel daarvan;
- Het ontwikkelen van een modulaire en onderling verbonden registratiestructuur, waarin verschillende ESF-registraties samenkomen;
- Het realiseren van een tailor-made oplossing, geïntegreerd binnen de bestaande Social Registry;
- Het ontwikkelen van robuuste, crisisbestendige ICT-oplossingen, inclusief offline functionaliteiten;
- Het waarborgen dat het systeem breed inzetbaar is op mobiele telefoons, tablets en desktops;
- Het verzorgen van trainingen en capaciteitsopbouw voor het effectief bedienen, beheren en onderhouden van het systeem;
- Het versterken van institutionele capaciteit en deskundigheid;
- Het inrichten van een adequaat governance- en gegevensdelingskader;
- Het aansluiten bij relevante internationale en Koninkrijksbrede standaarden en best practices

Een op maat gemaakte, geïntegreerde en modulair opgebouwde oplossing, waarin het getroffenregistratiesysteem als onderdeel van een breder geheel functioneert, wordt voor Sint-Maarten als essentieel geacht om de benodigde samenhang, efficiëntie en effectiviteit te realiseren.

3.6 Bonaire

Bonaire heeft geen individuele terugkoppeling gegeven op de vragen van het projectteam.

3.7 Sint-Eustatius

Sint-Eustatius heeft geen individuele terugkoppeling gegeven op de vragen van het projectteam.

3.8 Saba

Saba geeft aan het positief te vinden om al in een vroeg stadium bij de verkenning betrokken te worden en hun beeld bij dit onderwerp te kunnen delen. Tegelijkertijd is er duidelijke behoefte om eerst de implementatie van SIS goed af te ronden. Ze geven de er de voorkeur aan om pas op een later moment verder te praten en actie te ondernemen als het gaat om centrale getroffenregistratie.

Daarnaast meent Saba dat de ministeries van VWS en JenV ook een besluit/standpunt moeten innemen over óf en hoe aan dit onderwerp vorm wordt gegeven voor de BES-eilanden.

4. Conclusie en aanbevelingen

Uit de verkenning in het Caribisch deel van het Koninkrijk komt het beeld naar voren dat ook de eilanden de toegevoegde waarde van centrale getroffenregistratie onderkennen. Er zijn op dit moment bovendien geen technische of organisatorische obstakels genoemd die de ontwikkeling en implementatie van een centraal getroffenregistratiesysteem bij voorbaat onmogelijk zouden maken.

Tegelijkertijd zijn nog niet alle eilanden even ver gevorderd met het inventariseren van de wensen, behoeften en randvoorwaarden. Hierdoor is het lastig om te zeggen of de geuite wensen van de verschillende eilanden te verenigen zijn in één systeem, of ook om verschillende varianten vraagt. Sint-Maarten is verder in het gedachtenproces dan de andere eilanden, en heeft specifieke wensen met betrekking tot integratie van de getroffenregistratie in hun beoogde RNA-systematiek. Deze behoefte is niet als dusdanig door de andere eilanden geuit.

De context en de lokale praktijk van de crisisbeheersing in het Caribisch deel van het Koninkrijk is anders dan in Europees Nederland. Ook lopen de wensen en behoeften uiteen met die in Europees Nederland, waardoor het aannemelijk is dat het in Nederland beoogde getroffenregistratiesysteem niet aansluit op de wensen en behoeften in het Caribisch deel van het Koninkrijk. Mede gezien de verschillen in de juridische- en privacy-kaders verdient het de aanbeveling om proces in het Caribisch gebied los te koppelen en op een eigen tempo te doorlopen.

Daarnaast is de capaciteit op de eilanden beperkt en ligt de prioriteit voor de professionals momenteel bij de implementatie van SIS. Dat verlicht direct hun werkzaamheden, door het te woord staan van verwanten in elk geval via de backoffice van SIS in Nederland te laten lopen. We adviseren daarom om eerst deze SIS implementatie in het Caribisch gebied af te maken, alvorens de verkenning naar (de invulling van) centrale getroffenregistratie verder te verdiepen en uitwerken. Mocht er opdracht gegeven worden voor een vervolg verkenning, dan zal moeten blijken of de wensen en behoeften van de eilanden verenigbaar zijn in één systeem, en welke specifieke aandachtspunten – bijvoorbeeld op het gebied van privacy regelgeving - naar boven komen.

5. Lijst met contactpersonen

Onderstaande lijst bevat de SIS-contactpersonen en de personen die - in het kader van deze eerste behoeftepeiling - zijn aangedragen bij het projectteam omdat zij betrokken zouden moeten worden in een eventueel vervolg op deze opdracht. De nadere contactgegevens zijn op te vragen bij de projectgroep.

Tabel 1 Namen van de contactpersonen voor een eventueel vervolg op de verkenning

Eiland	Naam	Functie
<i>BES-eilanden</i>		
Bonaire	Monica Goodijk	
Saba	Shalini Bisram	Adviseur crisisbeheersing en openbare veiligheid
Sint-Eustatius	Andre Bennett	
<i>CAS-eilanden</i>		
Aruba	Rino Hermans	Director Crisis Management Office
	Rene Ridderstaat	
	Ronald Geerman	
	Juldelca Briceno	
Curaçao	Gisela Petrona	ESF 9 coördinator
	Claudine Merkies	Waarnemend ESF 9 coördinator
	Pedzi Girigori	Voorzitter werkgroep HEP
	Iralice Jansen	
St. Maarten	Augusta Hermans (Guzelien)	Beleidsadviseur ESF 6 St Maarten
	Nakita Nicholls	Beleidsadviseur ESF 6 St Maarten
	Tanisha Guy	
	Sharilyn Bryson	
	Angelique Gumbs	
	Joy Arnell	

Tabel 2 Overige namen en contactgegevens van contactpersonen bij de verschillende betrokken ministeries

Ministerie	Naam
BZK	Wilfred Muller
JenV	Chris Filarski
	Patricia Coomans
VWS	Elisa Janszen
	Melissa Arias